PENAROL a „răzbunat" fotbalul Americii Latine

• UN CLUB ÎN VÎRSTĂ DE... 75 DE ANI • 29 DE TITLURI DE CAMPION ȘI 25 000 DE MEMBRI • PENTRU A DOUA OARĂ CAMPIOANĂ MONDIALĂ INTERCLUBURI • CEI 11 ATLEȚI ȘI INTERNAȚIONALI • SPENCER-PANAMERICANUL • CUM JOACĂ PENAROL

2–0 la Montevideo, în entuziasmul de nedescris al celor 80.000 de uruguayeni, care au făcut neîncăpător stadionul „Centenarului". Primul pas spre revanșa Americii Latine asupra Europei era făcut...

2–0 la Madrid, în mijlocul unei tăceri mormîntale, așternute peste 70.000 de spanioli, cărora nu le venea să creadă că Real a pierdut, dar care nu-și ascundeau nici admirația pentru o echipă de mare clasă : Penarol, campioana Uruguayului.

Așadar, sud-americanii și-au luat revanșa pentru eșecul suferit la campionatul mondial din Anglia. Cupa intercontinentală a poposit din nou în America Latină, mulțumită echipei Penarol, care – prin splendida sa demonstrație fotbalistică – a încîntat privirile celor 150.000 de spectatori și ale altor cîteva milioane de telespectatori. Pentru că, mai presus de rezultatul finalei Cupei Mondiale intercluburi s-a situat maniera de joc a uruguayenilor, care – cum sublinia J. Ph. Réthacker, redactor al săptăminalului parizian „France-Football" – **au dat prin calitățile lor individuale excepționale o lecție de măiestrie colectivă și au făcut ca sistemele de joc să aibă o însemnătate foarte relativă.**

CINE ESTE PENAROL ?

Spectatorii bucureșteni își mai amintesc, desigur, de Roche, Mazurkiewicz, Caetano, Cortes, Abaddie, Goncalves. *Ei au jucat parte din lotul uruguayan care ne-a vizitat în iunie. Cum ei fac parte și din echipa Penarolului, apare justificată întrebarea din subtitlu. De aceea, iată o scurtă fișă biografică a campioanei uruguayene.*

Club mare dintr-o țară mică (Uruguay are o suprafață de 187.000 km² și o populație de 2.200.000 locuitori), Penarol a luat ființă la 28 septembrie 1891. De-a lungul carierei sale, a cucerit de 29 ori titlul de campion, devenind cu timpul cel mai mare și cel mai popular club din Uruguay, dar și unul din cele mai bogate, grație celor 25.000 de membri susținători, care-i asigură venituri enorme. În ultimii 7 ani, și-a depășit net marele rival, Nacional — din Montevideo — cu care împarte organizările pe stadionul „Centenarului" (70.000 locuri) ; din 7 titluri, 6 au revenit echipei lui Goncalves. De două ori, în 1961, și 1966, a cucerit Cupa intercontenală, făcînd ca „tricourile negru-aurii" să fie cunoscute și apreciate și peste hotare.

IZVOR DE INTERNAȚIONALI

Campioana cinstește tradițiile fotbalistice ale țării sale, de două ori campioană mondială, în 1930 și 1950, și de două ori campioană olimpică, în 1924 și 1928. De altfel, fotbalul mondial datorează mult Uruguayului, prin cultivarea unui joc tehnic, stilat.

Penarol este un continuator al acestui fotbal, iar din rîndurile sale se ridică jucători care reprezintă demn culorile echipei naționale. Balesteros, Fernandez și Gestildo, *la campionatul mondial din 1930,* Maspoli, Gonzales, Varela, Ghiggia, Schiaffino, *la ediția din 1950, mai tîrziu* W. Martinez și Abaddie, *iar anul acesta* Mazurkiewicz, Caetano, Rocha, Goncalves și Cortes *au constituit elemente de bază ale „celeștilor", cum sînt denumiți membrii reprezentativei. Din mîinile antrenorilor (Guttmann, Maspoli și Schiaffino, iar în prezent singur Maspoli — fostul portar al echipei) au ieșit jucători de mare clasă*

ÎNVINGĂTORII LUI REAL MADRID

Și pentru că sîntem la acest capitol, să-i numim pe învingătorii (de două ori) ai echipei Real Madrid : Mazurkiewicz — Lezcano — Gonzales, Goncalves, Varela, Caetano — Cortes, Rocha, Abaddie — Spencer, Joya. *Am redat formația după așezarea practică a jucătorilor pe teren, după modul cum acționează ei în cursul meciului.*

Media vîrstei : 26 ani și 2 luni. Marea majoritate a jucătorilor sînt internaționali; mai precis 10. Toți dispun de calități tehnice, tactice și fizice excepționale, pe toți îi leagă aceeași pasiune pentru fotbal. Se subordonează jocului echipei, dar clasa lor se exprimă în fiecare mișcare, în fiecare acțiune colectivă. De aici un bloc alcătuit din valori individuale pe care foarte puține selecționate naționale din lume le posedă. Goncalves, *căpitanul echipei, este supranumit „mijlocașul zburător", pentru că de multe ori iese la atac, fiind suplinit de* Lezcano, „betonerul", Rocha *are rol de coordonator de joc, cel care declanșează întreaga manevră a echipei, iar* Spencer și Joya, *singuri, își iau sarcina dificilă de a străpunge apărările și de a marca* (Spencer *a înscris 3 din cele 4 goluri ale victoriilor asupra Realului*)

SPENCER-„PANAMERICANUL"

În echipă joacă trei străini : Lezcano, *paraguayan,* Joya, *peruvian, și* Spencer, *ecuadorian. Ultimii doi și-au cucerit porecla de „dracii negri" prin jocul lor îndrăcit la poarta adversă și... prin culoarea lor. Mai mult,* Spencer *este purtătorul și a unei alte porecle, aceea de... „panamericanul". De ce? Pentru că este originar din Ecuador (din tată englez), s-a căsătorit în Argentina cu o tînără chiliană, a devenit cetățean al Uruguayului (prin naturalizare), iar cei doi copii ai săi s-au născut la Montevideo !...*

CUM JOACĂ PENAROL...

Jocul lui Penarol conține elemente din „lacăt", „beton", din 4–2–4 sau 4–3–3, dar nu se poate spune că are preferințe pentru vreunul din aceste sisteme. Abaddie, *care a jucat cîțiva ani în Italia (la Genova și Lecco) a adus, se pare, „il catenaccio" în Uruguay, dar el n-a fost preluat mecanic, ci adaptat la temperamentul sud-american, la particularitățile uruguayenilor.*

Care sînt trăsăturile esențiale ale acestui joc de mare măiestrie colectivă, în fața căruia generosul Real a părut puțin simplist ?

1. Existența unui apărător (Lezcano) *care „betonează", „zăvorește". El acționează în spatele liniei* Gonzales — Goncalves — Varela — Caetano, *intervenind acolo unde se produce o breșe.*

2. Linia fundașilor nu se închide într-un marcaj individual orbesc. Fundașii își supraveghează de aproape adversarii, dar nu-i urmăresc în demarcările sau replierile lor. Pentru a opri atacurile nu recurg la ofsaid și nici la marcaj individual. Se mulțumesc să se retragă și să se acopere unul pe altul, să se maseze în mare număr în fața atacanților, fiind ajutați în primul moment de cei trei mijlocași, iar în ultimul moment, cînd situația impune, recurg la detenta verticală sau orizontală și, în extremis, la intervenții riguroase, vecine cu iregularitatea.

3. Prin temperamentul, spiritul ofensiv, dragostea pentru „jocul scurt" și virtuozitatea lor tehnică, toți fundașii se transformă în adevărați mijlocași și chiar atacanți. Deci, nici o degajare lungă și nici o pasă lungă (exceptînd situațiile critice). Ci mereu pasa scurtă, jocul în trei, repetarea schimburilor de mînge pe spații foarte reduse, driblingul, fenta, „contre-pied"-ul.

4. „Agenții de legătură", de la mijlocul terenului, sînt trei : Cortes, Rocha și Abaddie *(teoretic extrem dreapta, dar practic mijlocaș stînga), toți maeștri — și ei — inegalabili în preluarea și stăpînirea mingii. Pe rînd, unul din ei (cel mai des* Rocha) *sprijină îndeaproape cele două „vîrfuri",* Spencer și Joya. *Rolul principal în echipă îl are însă* Rocha, *care știe să facă „jocul de așteptare", pînă la regruparea jucătorilor, și să declanșeze acțiunile. Rocha nu are pereche în păstrarea și protejarea mingii, în clarviziune, în schimburile de joc și în „undoi"-uri.*

5. „Vîrfurile de lance", Spencer și Joya, *puternici, atleți, supli și îndemînatici, au rolul de a acoperi tot frontul de atac. Ei o fac cu extraordinară ușurință, pentru că — în primul rînd — știu să păstreze balonul, evitînd astfel o izolare prea mare și lungă. Se completează de minune : cursele feline și forța de pătrundere ale lui Joya cu driblingul derutant, explozia în apropierea porții adverse și marea poftă de goluri ale lui* Spencer.

Cu acest joc, „betonat" cînd trebuie, campioana Uruguayului a ajuns să placă, să practice un fotbal sclipitor, să marcheze destul de mult (4 goluri cu Real, fără să primească unul măcar) și să obțină destule succese, demonstrînd că valoarea tehnică și tactică deschid drumul spre victorie.

Penarol a „răzbunat" echipa națională și fotbalul sud-american și, în același timp, a dat cu tifla partizanilor fanatici ai lui 4–2–4 și ai betonului, cărora le-a arătat că dacă fantezia tehnică sau tactică ar dispărea de pe terenuri, fotbalul n-ar mai fi de loc spectaculos.

(După „France-Football")

Nestor Goncalves, fundașul central și căpitanul echipei Penarol, este fericit : Cupa intercontinentală este din nou în posesia echipei sale

Unul din cei doi „draci negri" ai echipei Penarol : Alberto Spencer, un atacant teribil, cu un extraordinar simț al porții (în stînga, fără trening), singurul care poate fi comparat cu Pele

CARTE DE VIZITA

TUR DE ORIZONT ÎN CÎTEVA CAMPIONATE

• Jocuri decise de autogoluri ! • „Drama" din meciul Tottenham — West Ham • Cel mai bun atacant olandez exclus din echipa națională • Noutăți din campionatul Greciei • Tentativa de record a lui Reginato a eșuat în min... 712

Ce aspecte interesante, demne de reținut, au oferit, în această săptămînă, diferitele campionate de pe continentul nostru ? Iată ceea ce vă împărtășim mai jos.

PENALTIURI RATATE SAU APĂRATE

Desigur că în condițiile unor apărări aglomerate sînt mai posibile și infracțiunile în spațiul de pedeapsă, sancționate cu lovituri de la 11 m. Și asemenea situații au devenit tot mai frecvente.

O adevărată dramă s-a petrecut într-unul din cele mai bune jocuri din campionatul Angliei, Tottenham—West Ham. Aceasta din urmă, a avut un început slab, dar în ultima săptămînă a reușit un tur de forță, cîștigînd 3 meciuri consecutive și marcînd 17 goluri (6—1 cu Fulham, 7—0 cu Leeds și 4—3 cu Tottenham) ! În partida cu Tottenham însă, a avut mari emoții. Bobby Moore, *căpitanul echipei West Ham și al Angliei, a comis de două ori hent în careu, pentru a opri mingea care se îndrepta în plasă !* Jimmy Greaves *l-a transformat pe primul, dar l-a ratat pe al doilea, trimițînd mingea peste bară ! Disperat, Greaves a căzut în genunchi și a început să-și lovească fruntea de pămînt...*

Campioana R. F. Germane, München 1860, a cîștigat (cu 3—2) meciul cu Borussia la Mönchengladbach mulțumită portarului său, iugoslavul Radenkovici, care în min. 69 a apărat de o manieră fantastică un penalti executat de fundașul central local Netzer !

A. E. K., VIITORUL ADVERSAR AL FARULUI...

...se află pe locul al doilea în clasamentul campionatului Greciei. În etapa a 4-a, A.E.K. a întîlnit un vechi adversar, Panathinaikos, care este antrenată de fostul internațional iugoslav Bobek. Deși a dominat net prima repriză, A.E.K. n-a reușit să concretizeze eforturile lui Papaioanu, Stamatiades și Venturis, *vedetele liniei de atac, jucători din cei mai experimentați din Grecia. Panathinaikos a opus o apărare mobilă, cu intervenții rapide și hotărîte. Cu meciul nul (0—0) obținut, A.E.K. a totalizat 11 puncte, față de 12 cîte are Olimpiakos, prima clasată.*

De reținut că în campionatul Greciei punctajul se face diferit decît în celelalte țări : pentru o victorie se acordă 3 puncte, pentru un „nul" 2, iar pentru înfrîngere 1 punct (0 în caz de neprezentare). *Și încă un amănunt :* campionatul se dispută pe trei tururi și nu două.

JOCURI DECISE DE... AUTOGOLURI !

Apărările aglomerate, „betonate" sau „încuiate" cu diferite lacăte, nu constituie de loc căi sigure spre rezultate favorabile și în multe cazuri devin... cuțite cu două tăișuri.

Cum s-a întîmplat în etapa a XIII-a a campionatului R. F. Germane, în meciul pe care revelația sezonului, echipa din Kaiserslautern, l-a susținut la Hamburg. Menținîndu-se, contrar tuturor așteptărilor, printre fruntașele clasamentului de la începutul campionatului, Kaiserslautern a fost mai puțin norocoasă la Hamburg, unde a pierdut din cauza unui gol marcat în minutul 2 de fundașul său Schneider.

Sau în campionatul Austriei, în etapa a IX-a, în cursul marelui derbi Rapid — F. C. Austria. Jocul, foarte strîns și accentuat pe defensivă, mai ales din partea Rapidului, a fost decis puțin timp după începerea partidei prin golul înscris de fundașul central Franck *în proprie poartă ..*

NICI O ÎNGĂDUINȚĂ FAȚĂ DE ABATERI

Abaterile de la disciplină fac obiectul unor sancțiuni prompte din partea federațiilor respective. Chiar dacă jucătorul se numește Denis Law, *internațional scoțian cu mare reputație ! Echipierul lui Manchester United a fost notat de arbitrul jocului cu Sheffield Wednesday, după ce fusese avertizat pentru repetate ieșiri nesportive. Și cum el se bucură de o proastă reputație în fața ligii profesioniste, sancțiunea pe care o va lua nu va fi din cele blînde...*

Cel mai în formă jucător olandez la ora actuală, Johan Cruyff, *s-a comportat peste așteptări în derbiul campionatului olandez Ajax Amsterdam — Feyenoord Rotterdam și a avut un important aport în cucerirea victoriei, netă (5—0) marcînd două goluri și contribuind la înscrierea celorlalte trei. Această ținută a internaționalului olandez a fost impusă însă și de o sancțiune pe care el a primit-o din partea federației chiar înaintea jocului cu Feyenoord. În cursul meciului Olanda — Cehoslovacia s-a făcut vinovat de nenumărate acte nesportive și a fost eliminat din joc. Federația olandeză a decis ca acest jucător să poată juca la echipa sa, în campionat sau în jocuri internaționale, dar să fie exclus din reprezentativa națională pe un an !*

DOUĂ PERFORMANȚE... ȘTIRBITE

Rezultatul de egalitate cu care s-a terminat întîlnirea Inter-Roma (după un joc nervos și slab) a însemnat primul punct pierdut în acest campionat de echipa lui Helenio Herrera.

În același timp, însă, s-a înregistrat și un alt eveniment reținut ca o surpriză : portarul echipei Cagliari, Reginato, *a primit primul gol de la începutul campionatului, pierzînd speranța de a bate recordul deținut de portarul* Da Pozzo *(Genua), care acum doi ani a păstrat nepătrunsă poarta timp de 791 de minute. Reginato s-a oprit la minutul 712.*